

גמ"ר 10888/12/19 - מד"י - פרקליטות מחוז תל אביב נגד מוחמד אבו זייד

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

גמ"ר 10888-12-19 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי 19 יולי 2021
נ' אבו זייד

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
בעניין: מד"י - פרקליטות מחוז תל אביב
ע"י ב"כ עו"ד אור גוטמן

המאשימה

נגד
מוחמד אבו זייד
ע"י ב"כ עו"ד תומר לביא ועו"ד חמיד גאלב

הנאשם

גזר - דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גרימת מוות ברשלנות לפי סעיפים 64 ו- 40 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961.

כתב האישום, אשר בעובדותיו הודה הנאשם כאמור, מפרט שכאשר הנאשם רכב על קטנוע בשעה 19:46 בשד' קק"ל בת"א ובמרכז התיב הימני (מתוך 3 נתיבים) בכביש זה אשר מכיוון מערב למזרח, במזג אויר נאה בשעת לילה ובעת שתאורת הרחוב פעלה באופן תקין ועשה כן במהירות של 63 קמ"ש (כשהמהירות המקסימלית המותרת במקום היא 50 קמ"ש) נהג הוא בקלות ראש, ברשלנות ובחוסר תשומת לב, הסיט את מבטו מהכביש ולא הבחין במועד בהולך רגל (יליד 1937) שחצה את הכביש שלא במעבר חציה משמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם וזאת לאחר שעובר לכך נסע הנאשם בחסות אור ירוק בכיוון נסיעתו בצומת ואז המשיך בנסיעתו והתנגש בעוצמה בהולך הרגל - דבר אשר בחלוף כחודש של אשפוז הולך הרגל בבית חולים - הביא למותו של הולך הרגל.

באמצעות באי כוחו כפר תחילה הנאשם במיוחס לו ואולם בהמשך, ובטרם החל הליך ההוכחות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעקבות הליך של גישור והידברות, והנאשם חזר בו מן הכפירה, לקח אחריות והודה.

בדין טיעונים לעונש שהתקיים בפני פרסו באי כוח הצדדים את ראיותיהם וטיעוניהם לעונש והיפנו גם לפסיקה וכן נשא בפני דברים גם הנאשם עצמו אגב הבעת חרטה מצידו.

נציג המאשימה גם ציין בשלב הטיעונים לעונש שהפרקליטות עמדה בקשר רציף עם משפחת המנוח לאורך כל ההליך.

כמו כן, ולנוכח מהות ההסדר שהציגו הצדדים בפני, ביקשתי וקיבלתי לידי גם חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

אציין בקצרה כבר בפתחו של גזר הדין שבהינתן העולה מעובדות כתב האישום בקשר עם התנהלות הנאשם כנהג מחד, והתנהלות הולך הרגל מאידך, ובהינתן המיכלול שהובא בפני במסגרת שלב הטיעונים לעונש, ניכר שההסדר אליו הגיעו הצדדים הינו סביר ויש בו מן האיזונים הנדרשים ולפיכך מן הראוי עפ"י דין כי אכבדו.

ולהלן נימוקיו המפורטים יותר של גזר הדין:

אני שותף לעמדתה של המאשימה (כביטויה בטיעוניה לעונש) על כי רף הרשלנות שהפגין הנאשם כנהג באירוע דנן הינו של רשלנות ברמה בינונית.

מהירות נסיעתו של הנאשם היתה גבוהה במידת מה מהמהירות המקסימלית המותרת במקום וכן הוא לא הבחין, בשל הסטת מבט רגעית ועל אף שדה הראיה שעמד לרשותו, בהולך הרגל אלא רק לאחר שזה האחרון הספיק כבר לחצות 2 נתיבי נסיעה משמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם.

מנגד, כאשר מתבוננים על דינמיקת האירוע בכללותו אני שותף לעמדתה של ההגנה על כי בכל הכבוד ניכרת באירוע זה ולמרבה הצער תרומת רשלנות לא מבוטלת מצד הולך הרגל אשר בחר לחצות, שלא במעבר חציה, בשעת ערב, דרך בעלת 3 נתיבים לכל כיוון וניכר שמהווה היא ציר תנועה ובמרכזה אי תנועה מגוון, והכל כאשר ניכר שבמרחק הליכה קצר יחסית משם מצוי היה מעבר חציה שעמד לרשותו.

עוד אוזכר שמעט לפני כן נע הנאשם בחסות אור ירוק ברמזור בכיוון נסיעתו.

כידוע, עפ"י הפסיקה, רף הרשלנות הוא שבראש ובראשונה ראוי להישקל וכך ניכר שגם שקלו הצדדים, ובצדק, עת סברו במשותף שרף זה והנסיבות של האירוע דנן בכללותו (ובכלל זה התנהלותו של הולך הרגל המנוח ומה שניכר כאשם תורם מצידו) מכתיבים להימנע מהטלת מאסר בפועל בין כתלי בית הסוהר על הנאשם, אלא תחת זאת עתרו במשותף במסגרת הסדר הטיעון למאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

סעיף 40 ב. לחוק העונשין מכתב כידוע את עקרון ההלימה ומורה בהקשר זה ש"העקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה באירוע זה הוא הערך העליון של קדושת החיים.

מידת אשמתו של הנאשם באירוע דנן נגזרת מאותם היבטים בהם כשל ובהם כאמור אי שימת הלב הרגעית וכן מידת המהירות, אך לצד כך מצויים גם באירוע דנן היבטים המצביעים כי אין להטיל על כתפיו של הנאשם העומד כאן לדין את

מלוא האשם שכן למרבה הצער כאמור ניכר כי מעובדות כתב האישום עצמו שהיתה גם מידת אשם תורם להולך הרגל המעורב וכי לא בכדי עתרו כאמור הצדדים במשותף להימנע מהטלת מאסר בפועל בין כתלי בית הסוהר.

מתחם העונש ההולם במקרה דנן, ובשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (דבר המחוקק בסעיף 40 ט' לחוק העונשין), הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות - דרך התקופה המקסימלית של מאסר בדרך של עבודות שירות - ועד אף מאסר מאחורי סורג ובריא כדי תקופות אלה ואף לא מן הנמנע שאף מעבר להן.

מתחם העונש ההולם באשר לפסילת הרשיון בפועל ינוע בנסיבות בין 3 שנים פסילה ועד 10 שנים פסילה בפועל מלנהוג.

במסגרת הסדר הטיעון וכמיתווה ההסדר כפי שהגיעו אליו הצדדים, עתרה המאשימה בתיק זה ל-9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ואילו ההגנה, כפי שהיתה רשאית היא כמוסכם במסגרת ההסדר, עתרה ל-5 חודשי מאסר בפועל בלבד לריצוי בדרך של עבודות שירות.

המאשימה עתרה בנוסף לכך להטלת עשר שנות פסילת רשיון בפועל על הנאשם, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי למשפחת המנוח.

ההגנה עתרה מנגד להסתפק בפסילה בת שנתיים ימים בלבד ולהתחשב במידתם של רכיבי הענישה הנוספים של המאסר על תנאי, הפסילה על תנאי וגובה הפיצוי למשפחת המנוח.

ובאשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ואשר מן הדין שיילקחו על ידי בחשבון כדי השפעה על מיקום העונש בתוך המתחם, הן נסיבות אישיות ומשפחתיות של הנאשם אשר פורטו בהרחבה, ובכלל זה נכותה של אשתו ונטל פרנסתו כאב לשלושה ילדים לצד אבדן פרנסתו וכן מצבו הרפואי שלו עצמו.

כידוע זה מכבר, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ומלאכתו של בית המשפט היא מלאכה של איזונים.

מחד גיסא אירע הנורא מכל להולך הרגל ולמשפחתו - אבדן חיים.

הלב כואב מאד לנוכח כך, ואת זאת הביע אגב גם הנאשם עצמו אשר תיאר בפני את חרטתו העמוקה והצער העמוק והמתמשך שהוא חש על חלקו בהתרחשות הקשה הזו.

מאידך גיסא נסיבות האירוע, ובכללן היבטי רשלנותו של הנאשם שנמנו בכתב האישום ולצד התנהלותו של הולך הרגל המנוח באותו ערב, וגם במידה נתונה נסיבותיו האישיות של הנאשם, גם כן ראויים הם כולם שיכללו בשיקולי הענישה ובתמהיל הענישה וכך גם הודאתו וכן עברו התעבורתי של הנאשם אשר בשים לב לוותק נהיגתו איננו עבר מכביד.

כפי שכבר ציינתי אם כך, הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים מצוי במתחם הסבירות וההלימה ולכן ראוי שאכבדו.

לאחר כל אלה ובשים לב לשיקולים לחומרא ולקולא ותוך כך שאני מכבד כאמור את הסדר הטיעון, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות וזאת לתקופה של 7 חודשים.
2. פסילת רשיון נהיגה בפועל לתקופה של חמש וחצי שנים אשר מניינה יהיה מיום שנפסל מנהלית בעקבות האירוע.
3. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור העבירות בהן הורשע בתיק זה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
4. פסילת רשיון הנהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי ל - 3 שנים.
5. הנאשם גם ישלם פיצוי כספי, סמלי במהותו, למשפחת המנוח וזאת בסך של 15,000 ₪.

בית המשפט מסביר את המשמעות של מאסר בדרך של עבודות שירות ומבהיר כי אי עמידה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להחלטה בדבר הפסקת עבודות השירות ותחת זאת ריצוי תקופת המאסר בין כתלי בית הסוהר מאחורי סורג ובריח.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תעביר עותק מפרוטוקול זה לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום 19.7.21, במעמד הצדדים.